

КОЙТО ПРЕДПЛАТИ АБОНАМЕНТА СИ ДО 1 ДЕК. Т. Г. ЩЕ ПОЛУЧИ ВЕДНАГА ПОДАРЪКЪ КНИГИТЕ: 1) „СЪВРЕМЕННИТЪ ПОЛОВОИ ОТНОШЕНИЯ“ ОТ ПРОФ. Д-РЪ Х. ЗЕЛХАЙМ И 2) „МОДЕРНИЯТЪ СЕКСУАЛЕН МОРАЛЪ“ ОТ ПРОФ. Д-РЪ А. МАЙЕР, ИЛИ КАПИТАЛНИЯ ТРУДЪ НА ЗНАМЕНИТИЯ СЕКОЛОГО Д-РЪ ВАНЪ ДЕ ВЕЛДЕ „ТАЙНИТЕ НА ШАСТЛИВИЯ БРАКЪ И ТЕХНИКА НА КРАСОТАТА“ ТОМЪ

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ЗДРАВНА ПРОСВѢТА И БИОЛОГИЧНИ ЗНАНИЯ

ИЗЛИЗА ВСЪКА НЕДЪЛЯ
ГОДИНА ПЕТА

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 100 ЛВ. ПРЕДПЛАТЕНИ

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ
ул. „ГР. ИГНАТИЕВЪ“ № 56, II ет., СОФИЯ
ТЕЛЕФОНЪ № 50 44

СОФИЯ, 30. IX. 1934 г. **БРОЙ 1**

ИЗПРАЩАНЕТО НА СУМИ СТАВА СЪ ПОЩЕНСКИ ЗАПИСЪ ИЛИ НАЙ-ДОБРЕ И НАЙ-ЕВТИНО СЪ ЧЕКОВА ВНОСНА БЕЛЕЖКА — ЗА ЧЕКОВА СМЪТНА № 701

ПОСТОЯННИ СЪТРУДНИЦИ

[illegible]

СЪДЪРЖАНИЕ

д-р Л. РАЧЕВЪВЪ. Що е болестъ — д-ръ Н. АРИФЕВЪ. Осонията.
Повредата и злѣнишето му. — д-ръ Г. ПАЙКОВЪ. Неврастеніа и физическі
управления. — д-ръ М. О. САЛОМОНОВЪ. Заразніи
конни болести и училището. — д-ръ К. КАРАДНОВЪ. Старостъ.
Пиевни, признаци, предпазване, лѣкуване. — д-ръ Н. СТАНАЧЕВЪ. Защо трѣб-
ва да се пие. — д-ръ П. П. ПЕТРОВЪ. — д-ръ М. КОДНА-
ВАШЪ. Съединенъ ревмизъ. — д-ръ Б. КАЛЪ. — д-ръ М. КОДНА-
ВАШЪ. Кога нѣрваста постоянни эмби. — д-ръ Н. СТАН. Здрав-
на гатачка. — д-ръ ИВ. МАЛ. Непокоенъ сънь у голѣми деца.
Нѣрвенъ стомахъ. Страни нѣрви признаци. Хигиена следъ
прекарънъ плевритъ. Пакъ нѣрви — РАЗНИ. — ПОЩА. — ВЕСТИ.

ЩО Е БОЛЕСТЬ?

Знае принцип, че живият организъм е здрав, когато функционира хармонично. Болестта настига, когато хармонията на функциите ѝ бъде нарушена. Тук се явява и големата трудност да се прецени точно положението и да се определи каква достига степен на дисхармония. Ако се приемат за критерий нарушаване на хармонията на функциите на организма, това не ни много улеснява. Така единият и сакши болестен процес може да премине в организма на почти незабележимо, а в друг случай може да причини тежки разстройства, а по-голям и смърт. Зависа само от това къде, във коя част на организма настъпи този процес. Така напр. едно малко нарушение издигане под кожата не нарушава чувствително хармонията в целия организъм. Ако, обаче, това кръвокачезие стане в гръбначна мозъка, ще причини парализа на краката. Случаи се пък, същото малко кръвокачезие в четвъртия вентрикул на мозъка, това ще причини моментална смърт.

лестни изменения, които скоро могат да се проявят със страшна сила и даже да го завлечат бързо аз, гроба.

Поради тази причина изпитванията и другите затруднения, които се явяват при определяне на здраве и болест, предпоставят и такова латентно състояние на болест без видимо нарушение на хармоничната й функция на организма да се нарича не „болест“, а „болестно състояние“. Но и това не винаги по-голям живот по възраста. Понятието болест изпитва пред нас ясно само като го противопоставяме на понятието здраве, тъй както смъртта изпитва ясно в противоположността на живота. За да имаме все пак едно определяне на болест, приема се следното: болест е състояние от ненормални реакции на целия организъм, или на част от него. Но и това е незадоволително, защото не можем точно да определим какво е нормална реакция.

Всички изложени мисли сж само-теоритически опити да определимъ какво е болестъ. Но въпреки тѣхъ дѣйстви-

Има и други факти, които значително затрудняват отграничаването на болестта от здраве на базата на хармоничността на функциите. Известно е, че всеки орган, който работи нормално, не изразходва цялата си енергия. Остава винаги известна запасна енергия, която може да бъде използвана за по-усложнен процес на приспособяване към новите условия. По този начин, въпреки че има заболяване, правилното функциониране на организма не е видимо нарушено. За пример да вземем едностранния порок на сърдечното съединение. Ако да работи няколко години успешно и да не се наблюдават никакви разстройства в кръвообращението. Тогава казваме, че имаме компенсирани порок на сърдечното. Във този случай хармоничността на функциите на организма не е нарушена и такъв човек трябва да бъде да смятаме за здрав. Но това е заблуда, понеже той, който е привидно здрав, в действителност е човек с заболяване, може всеки момент да се манифестира. Във този човек има по-

[illegible]

Д-ръ А. Рачев.

ОБОНЯНИЕ, повредата и лечението му

Обонятелната лигавица се намира в горната част на носната кухина, която зема едно ограничено пространство от горната кория (мозъка) и прегръща я на носа. Тя се състои от епителни клетки, обонятелни клетки, обонятелни косъмчета. Височо това образуват едно обонятелно нерва, който минава през решетчатия носен отвор и стига до обонятелния мозък. По него отива аз гънците на мозъка. Като другите съществени апарати и обонятелният е образуват от няколко съставени (свързани) неврони. Важно е да се знамича, че клетките на горния неврон се намират аз носната лигавица на най-горния етаж, и с дж мозжечко изложени на разните вредни влияния, които се отразават аз върху него и по този начин. Въз такова влияние изоставя притяжаване или изчавдане на обонятелно.

Вкусовитъ устѣяния може да се раздѣлятъ на четири вида: сладко, горчиво, солено и кисело. Тѣ се допълватъ презъ кухинитѣ на носа отъ обонятелното чувство, което е много по-разнообразно.

Повечето от вкусовете усещания зависят от обоняването. Това, което обикновено се нарича вкус, не е освен резултат на обонятелното чувство и вкусовете усещания.

Човекът, комуто липсва обонянието — мирисът — се оплаква повече от липса на вкус, отколкото на мирисъ. Липсът на обонянието се придружава често от намаление чувствителността на носната лигавица.

[illegible]

наляко по-напред по носното отворстие, миризматата ще се чувствава много по-силно. Ръкът се на долната кореня и раздвигва граница на тзи две струи. Ето защо когато коренята е увеличена или възпалена от хрема и пр., обонянето намалява.

Ритмичният механизъм на обмяната се състои от ритмично разширяване и свиване, което се знае, то е необходимо за пигмента, който дава на обочелната зона единият ѝ характерен цвят.

Всички тила, които мирисаат, издават молекулообразни припрати или неприпрати частици, които се притягат в околността по свое собствено трепене, притягват в обочелната област, дето се възприемат и поглъщат.

Обоияните се мърят със специален апарат. Има липа, на които от ръждичките липсва обоияните. Тя е жалка, а повечето хора избузват обоияните вследствие дифтеритна или инфлуенца хрема. У тях изсъхват пигментните липсва. У старите хора следствие честата и недълкувана хрема дегранират и обоияните не могат се изграждат и обоияните намаляват и изчезват. Като най-чести причини за липсва на обоияне сж болестите на

носа; атрофичен ринит, — когато носът е много широк и се образуват кории вътре, негъвкава силна хрема, особено при инфлуенца, при полипи в носа, увеличаване на конхатите, надбаването на нива, изкривяване на носната преграда, заподозрени носни тумори, наречени синузи. Когато платът вътре на носа (когато изкривява алвеолната струя, която не достига до обонятелния център), когато има аденонидни нарастания вътре в гърлото, сравняване на мекото небце със гърлото — фаринкс, след дихаване на силни отровни пари, употребяване на кокаин, тютюн. Също при удар по носа или по врата, обонятелният нерв се счупил се образуват кривулации. Също обонятелният нерв е изследван нерви заболявания, булемия, мистика, обща парализа, неврастения, истерия.

Лечението на липса на обонянието става, като се отстрани съвременно причината, която се намира най-често въ носа. Помагат и масаж, електризации, смъркане на специален прах, и др.

Д-ръ Начо Ст. Арифенъ

ОГЛОВОРИНИ РЕДЯТОРИ Д-РЪ ИВ. МАЛЕВЪ,
Д-РЪ КОНСТ. МУСИТАСЕВЪ.

